

הפרשה החסידיית

טתורתם של רבותינו נשיאינו על פרשת השבוע

ליקט וערך: אי"ש מבית לוי

כ"ק אדמו"ר הזקן

ועל שלמה - 'בגד בוגדים בגדו' - לבושים צואים.
על כל אבידה - על ידי כל הנ"ל יכול ח"ו לאבד את
הניצוץ האלקי אשר בקרבנו.
עד האלקים יבא דבר שניהם - דבר שניהם היינו תשובה
ווידוי.
ישלם שנים - תשובה עילאה ותשובה תתאה תורה ותפלה.
(ספר המאמרים 'תול"ד ע' קכז-קכט)

כ"ק אדמו"ר מוהרשי"ב

ואנשי קדש תהיון לי (כב ל)
על הנשמה נאמר טהורה היא ועל ידי תורה ומצות מתעלה
לבחינת קדש. וההפרש בין קדושה לטהרה הוא דקדושה הוא מה
שמובדל ואין לו התחברות כלל עם מה שלמטה ממנו מה שאין
כן טהרה הוא שאינו קדוש בעצם כי אם שיש לו ערך ושייכות
לשלמטה אלא שנטהר.
(המשך תרס"ו ע' תקבד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

לא תשא שמע שוא (כג א)
לכל יהודי ויהודי ניתן מלמעלה יתרון ועילוי מיוחד. אולם
בשעה שאחד מספר לשני לשון הרע על חברם הריהם "חומסים"
ולוקחים ממנו עילוי ויתרון זה. וזהו שרמו הכתוב לא תשא
שמע שוא - לא תקבל לשון הרע על חברך כדי: שאל תשת
ידך עם רשע - היינו יצר הרע להיות עד - להיות שני עדים
חמס - לחמוס מחברך את העילוי והיתרון המיוחד לו.
(ספר השיחות תש"א ע' 65)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

נאמר בהתחלת ופתיחת הפרשה "ואלה המשפטים" אף
אלו מסיני" - שגם המשפטים שחיובם מובן בשכל האדם
צריכים לקיימם (לא מפני שהשכל מחייבם כי אם) מפני ציווי
הקב"ה (אלא שרצונו של הקב"ה שציוויים אלה יהיו מובנים גם
בשכל האדם) ומשום זה "תשים (גם ה"משפטים") לפניהם"
דוקא "ולא לפני גוים" . . (אף) שהם דנין . . כדיני ישראל" כיון
שדיניהם הם מצד חיוב השכל וצ"ל מצד ציווי הקב"ה.
(ספר השיחות ה'תשנ"ב ע' 366)

ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו (כד יח)

ואל אצילי בני ישראל - נדב ואביהוא ושבעים וקנים היו
מעולם הבריאה ככל ישראל שהיו באותו הדור אלא שהיו
החשובים שבאותו הדור - אצילות שבבריאה ('אצילי' לשון
אצילות).

לא שלח ידו - שלא זכו להשיג את בחינת הידים
העליונים' למעלה מן הכסא כמו שהם מחוברים וסמוכים לראש.
(תורה אור' פרשתנו עח ג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

לא תהי' משכלה ועקרה בארצך (כג כו)
יש להבין מהו ענין שלא תהי' בארצך וכי הארץ יולדת? אך
הנה ידוע שכנסת ישראל נקראה ארץ כמו שכתוב כי תהיו ארץ
חפץ.

(תורת חיים' פרשתנו תכט ב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה (כד יח)
אמרו רז"ל "לא קאים אינש אדעת" דרבי' עד ארבעין שנין
יום שלמעלה חשוב אצלנו כשנה ועל כן הי' משה בהר ארבעים
יום דוקא כדי שיהי' "קאים" על התורה ויקבל אותה בקבלה
אמיתית.
(על פי 'אור התורה' דברים סך א ע' יח)

כ"ק אדמו"ר מהרי"ש

על כל דבר פשע (כב ח)
על שור - קאי על נפש הבהמית ששרשו מפני שור
שבמרכבה שהוא בהתלהבות ולהיטת הלב על המעכבו למלאות
תאות יצרו הרע המסיתו ומדיחו מדרך הטוב.
על חמור - זהו ענין הקרירות.
על שה - הם רבות מחשבות הטורדות ומעכבות.